

Casanova de la Vall

Muntanyola

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Zona de la Vall
Emplaçament: Pista de Urb. Sobirana, camí ramader de Fontfreda. No senyalitzada.

Coordenades:

Latitud: 41.87198
Longitud: 2.13688
UTM Est (X): 428375
UTM Nord (Y): 4635923

Classificació

Número de fitxa: 08129-46
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle: XVIII-XIX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Presenta cert mal estat
Protecció: Inexistent
Accés: Díficil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00005
Autor de la fitxa: Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dt., 17/10/2006 - 02:00

Descripció

Masia aïllada envoltada de conreus i espais ramaders formant un conjunt d'edificacions de planta rectangular orientada d'est a oest. L'edifici principal, en molt mal estat de conservació, presenta una planta quadrada organitzada en planta baixa i primer pis. La tècnica constructiva presenta murs de paredat comú lligats amb argamassa i arrebossats, que en algun punt es conserven fins l'alçada original, tot i que el seu estat de conservació

no és gaire òptim. A la planta baixa, trobem un nucli de tres cossos, una gran part del qual estava dedicat com a establen del bestiar; aquesta característica és molt comuna de les masies ramaderes i té paral·lels a tota la zona. La cuina serveix també de menjador i al primer pis s'hi trobava la sala i les diverses habitacions. No es conserva pràcticament cap resta de la coberta, que segurament hauria estat formada per una teulada de teula aràbiga a doble vessant de la que actualment només en resta alguna biga. Els annexos ramaders conserven la seva disposició original, i es poden distingir els que haurien servit d'estable i de corral. Les obertures conservades són molt escasses, ja que resten sols els brancals de pedra i alguna llinda de fusta.

Història

Les primeres evidències d'aquest mas es remeten al segle XIX, cap el 1828, tot i que segurament el seu moment constructiu pot retrocedir al segle XVIII. Cal contextualitzar aquesta construcció en un moment de recuperació demogràfica important i d'ocupació de nous espais; en aquest cas es podria parlar de l'establiment d'una masoveria del mas la Vall. Concretament, el mas es documenta en les llistes de cases dels llibrets de Compliment Pasqual de l'Arxiu de Sant Quirze i Santa Julita, al 1808; s'esmenta la Casa nova de la Vall, juntament amb la Vall, Puigcarbó, etc. Les condicions econòmiques feren minvar la productivitat del mas a la segona meitat del segle XIX, culminant amb el seu abandó ja entrat el segle XX. Aquesta situació desfavorable fou comuna a altres masos, i la causa principal es deu a la llunyania del seu emplaçament respecte les principals zones de població.

Bibliografia

Llibrets de Compliment Pasqual. Arxiu de Sant Quirze i Santa Julita de Muntanyola (1255-1972). Arxiu Episcopal de Vic.

